

og det er den, at de to ærede Medlemmer talte i høie Toner om dette Things Værdighed. Havde jeg været i de ærede Medlemmers Sted, havde jeg tiet stille om det, for jeg synes, at de to ærede Medlemmer og i det Hele taget de, som høre til det Parti i Salen, skulde tale meget sagte om at forsvare Folkethingets Værdighed. De to ærede Medlemmer ikke alene billige, men forsvare, at Folkethingets Afstemninger blive tilside-satte, at der bliver givet Millioner af Penge ud trods Folkethingets Afstemning, og saa ville de samme to ærede Medlemmer i en saa ubetydelig Sag fremstille sig selv, som om de hævdede Folkethingets Værdighed. Herpaa er der virkelig ikke noget andet Svar, end at de to ærede Medlemmer affie Nyggen og nedsluge Kamelen.

Schiøtz: Ogsaa jeg vil stemme for Flertallets Indstilling om at negte Udlevering af de Medlemmer, som der har været Tale om at udlevere, og jeg skal sige hvorfor. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Bingel), da han kom med den her paa-klagede Ytring, ikke har sigtet til bestemte Personer. Jeg fik det Indtryk, at det var holdt i sin Almindelighed og navnlig ikke sigtede hen til nogen Bestemt. Alerede af den Grund kan jeg ikke godkjenne, at det var de 37 Herrer — om vi, med Tilladelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavn 7de Valgkreds (Haltier), maa kalde dem saaledes — som der var sigtet til, og de Herrer have heller ikke gjort det Almindste for at oplyse dette Thing gjennem deres Andragende om, at der var nogen Rimelighed for, at det var dem, der var sigtet til. De fortælle i deres Andragende i al Almindelighed, at de nu, o: den 11te December 1888, have Arbejde hos Stomager Heegaard. Men det Tidspunkt, det kommer an paa, er jo enten det Tidspunkt, paa hvilket det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm) stillede sin Forespørgsel her i Folkethinget, eller det Tidspunkt, paa hvilket de meget omtalte Forulempelser fandt Sted fra de strikende Stomageres Side. Nu sige disse ærede 37 Herrer i Andragendet: „Som det vil være det høie Thing bekendt af den i samme den 3die ds. til Justitsministeren af Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds rettede Forespørgsel, og den i Anledning heraf stedfundne Forhandling, ere vi, fordi vi som meldt have taget Arbejde hos Stomager Heegaard, blevne forulempede af Svende, som have opgivet saadant Arbejde, eller deres Meningsfæller“. De melde sig altsaa selv,

og de melde sig med en vis Dristighed, idet de forlange, at Folkethinget skal anse dem for at være rette Sagsøgere, fordi de selv henregne sig til de saakaldte Struebræffere. Men jeg, som har den Være at være Defensor i den kriminelle Sag, som er bleven reist mod 5 forskjellige Stomagerer i Anledning af disse omtalte Forulempelser, fatter ikke, med hvilken Ret disse 37 Herrer ere i Stand til at optræde og paastaa, at det er dem, der er sigtet til. I den nævnte Sag nævnes kun 4 af de hos Heegaard arbejdende, og man kan være sikker paa, at efter de omfattende Forhør, der ere blevne afholdte i Sagen, har man gjort sig al den Umage, man har formaet at gjøre sig, for at finde dem, og havde der været flere Forulempede i Sagen, altsaa flere, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Bingel) kunde have sigtet til, vilde det være draget frem; det vilde have ligget indenfor Forhørsdommerens Plan, som utvivlsomt har været langt mere videregaaende end at faae straffet nogle enkelte Personer, i dette Tilfælde 5, som der var reist Aktion imod. Der kan altsaa efter min Mening i hvert Tilfælde kun være Tale om, at der er sigtet til fire, nemlig de fire, som i de Forhører, der ere afholdte i denne kriminelle Sag, ere fremstillede som forulempede. Forhørerne tale ikke om Andre, langt mindre om 33 til, som skulde være forulempede. Nu vil maasse det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Haltier) svare mig, at selv om det kun er fire, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds har sigtet til, saa bør man dog ikke negte de andre 33 Ret til at sagsøge samme ærede Medlem, fordi det er Domstolene og kun Domstolene, der have at afgjøre, om man med Rette anser sig fornærmet eller ikke. Dette er en Opfattelse, jeg selvfølgelig aldeles ikke kan godkjenne; den vil nemlig, anvendt paa dette eller lignende Tilfælde, gjøre § 57 i Grundloven aldeles betydningløs. Denne Opfattelse vilde kun levne dette Thing en rent formel Bemyndigelse til at beslutte Udlevering, men fratage Thinget ethvert Skjøn over, hvorvidt der er Henhu, der tale for eller imod, at man udleverer. Saaledes opfatter jeg ikke § 57. Denne er en Paragraf, der er mig kjær i dette Øieblik, fordi den værner om Ytringsfriheden i Thinget, og dette Thing her er jo det eneste Sted, hvor der er levet Oppositionen Ytringsfrihed her hjemme. Vi vide, at Oppositionens Mænd ikke have Ytringsfrihed udenfor dette Thing, medens vi samtidigt vide, at Høire har det. Vi have mange Exempler paa, at den samme Udtalelse, som et Medlem af Oppositionen er